

Radúz a Mahulena

Divadelní spolek Jiří, Poděbrady / Julius Zeyer

Uplynulo 126 let od prvního uvedení této klasické, epické a poetické pohádky. Divadelní soubor z Poděbrad přistoupil k této materii téměř pietně, dodržujíc veškeré postupy a invenci, které k této pohádce přísluší. Hudební složku, nápaditou scénu, kterou museli „ušít“ pro vnitřní divadelní prkna, neboť poděbradští většinou hrají v plenéru, velmi dokonalé svícení, nezanedbatelná kostýmní část, a především herci, kteří naplnili tu zbývající, ale podstatnou část představení. Představitelé Radúze a Mahuleny (okem estéta) byli dokonalou a přesvědčivou dvojicí. Ale mnohem více musím vyzdvihnout představitelky v rolích Runy (Hanu Svobodovu) a Nyoly v podání Heleny Pěchové. Zajímavý výkon podal i Jaroslav Brendl v roli Vratka. Představení mělo velký ohlas z obecnstva, a to i proto, že avizovaná pravda znějící v závěru programu k této hře, že přes všechna protivenství je naděje na štěstí, spravedlnost a lásku především v našich rukou a srdcích. To přece není málo a poděbradští nám to tímto úctyhodným dílem připomněli.

Ladislav Valeš